

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. f 1.00.
 Voor elke regel meer. 0.15.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.
 Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden,
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
 recht daarvoor begrepen.

WOENSDAG 19 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
 Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
 per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
 abonnement f 20, Ned. Cour.

Vleesch of Visch?

OPEN BRIEF AAN PROF. G. J. MULDER.

VI.

(Slot.)

Tot nu toe, Professor! heb ik UHGel. eenige opmerkingen gemaakt betreffende uwe aanprijzing van *visch-eten*: en ik meen, dat dit punt alsnu geacht kan worden genoegzaam te zijn toegelicht. Er komen, in uwe brochure, evenwel nog andere punten voor, die ik de vrijheid neem, alvorens afscheid van UHGel. te nemen, eenige oogenblikken aan het oordeel van het gezond verstand te toetsen.

Sedert het voorstel der negen-mannen schijnt UHGel. een soort van watervrees voor *rundvleesch* bekropen te hebben; en die vrees heeft zich niet enkel geopenbaard in het aanprijzen van visch, maar ook in het aanprijzen van veel wonderlijker „objecten“, als voedingsmiddelen voor het „goede volk van Nederland“. Ik zwijg van de konijnen-teelt. Ik ben het met UHGel. volkomen eens, „dat ons volk niet weder Kaninefaten behoeft te worden“ (65); maar het betoog is, voor zoo veel ik weet, nog niet geleverd, dat *konijnenvleesch* zoo veel proteïne bevat als *rundvleesch*, en dat konijnenvleesch alzoo geschikt is, om den werkman krachtig te maken en goed te voeden. Wanneer UHGel. voorts „kippen“ (66) voorstelt als algemeen voedingsmiddel, dan hoop ik, dat UHGel. dezen wensch in vervulling zult zien komen; want waar de werkman „kippen“ eet als „algemeen voedingsmiddel“, daár zal het geheele Vaderland het hoog wel gaan: en UHGel. en ik wenschen dit om het zeerst. Gelukkig voor de Natie acht ik het tevens, dat uw chemisch onderzoek heeft bevestigd, dat een Nederl. pond eijeren en een Nederl. pond *rundvleesch* nagenoeg evenveel proteïne bevatten (67); hetgeen UHGel. weêrhouden heeft, om de Natie enkel van kippeneijeren te doen leven. Met „koeienmelk“ is dit echter het geval niet: „het gebruik van melk kan den *werkmán* niet te zeer worden aangeraaden“ (68), en UHGel. bewijst, zonneklaar, dat 20 Nederl. ponden melk, in vergelijking met vleesch, 2 maal goedkooper zijn. Daarenboven, die 20 Nederl. ponden melk uitdrikt, heeft ze daarom nog goedkooper, omdat „gij ontvangt de zouten, de melk-suiker, en wat niet het minste zegt, de boter op den koop toe, zonder er iets voor te betalen“ (69). Elders zegt UHGel., en, naar ik meen, zeer te regt:

„Geef kinderen zoeten koe en vrouwen nieuwen most,
 „Wat op de tonge bijt is echte mannen-kost“ (70),

en nu wensch ik gevraagd te hebben, of 20 Nederl. ponden melk, door een *werkmán* daags of in twee dagen, afgevoerd kan worden? Het kost wordt aan-
 past? Ik wensch UHGel. gevraagd te hebben, wat er van onze krachtige jongelingschap zal worden, wanneer zij, als kind aan de borst der moeder zuigende, als opgeschoten knaap aan de uijers der koe zal moeten gaan luiken, om zoo doende aan het tijdperk der „melkmulen“ nooit een einde te maken? Is het niet inderdaad belagchelijk, Professor! de melk, bij 20 Nederl. ponden tegelijk, als algemeen voedingsmiddel aan te prijzen? En toch, haalt dit door UHGel. aangeprezen middel, in belagchelijkheid, nog in verre na niet bij hetgeen verder door UHGel. met de meest mogelijke gemoedelijkheid wordt aangeprezen. Reeds vroeger heb ik doen opmerken, hoe UHGel. thans den aardappel aanbeveelt, om er in onze maag suiker van te maken; zoodat we op het laatst de suiker zullen kunnen missen — en zulks niettegen-

staande de aardappel vroeger door UHGel. als een pest werd beschouwd. Het is van meening, dat het gebruik daarvan onontbeerlijk is, en ik geloof dat dit eene waarheid is — maar in plaats van nu eenvoudig te zeggen: „Vet is onontbeerlijk; zonder vleesch is geen vet; derhalve die vet gebruiken moet, gebruike vleesch“; — zoekt UHGel. naar allerhande middelen rond, om vet te vinden zonder vleesch en daar dit natuurlijk een ijdel pogen is, komt UHGel. eindelijk tot de zeer bevredigende slotsom, dat het alzoo pligmatig is: „om naar middelen uit te zien, om zoo mogelijk den Nederlandschen „werkman goedkooper vet te verschaffen“ (71). Het komt mij voor, Professor! dat dit alweder praten is zonder doen, en veel overeenkomst heeft met den sterrekijker, die in het water liep, omdat hij naar de lucht keek en niet opmerkte wat er voor zijne voeten was; althans „naar middelen uitzien“ om „vet“ te krijgen en het vleesch te verwerpen, is, vooralsnog, voor mij eene dwaasheid, en dit te grooter, daar UHGel. zelf erkent, dat „al het vleesch met vet doorweven is“ (72). In de plaats van vet beveelt UHGel. nu aan: behenolie, pinda-olie, sesam-olie, ja zelfs „de werkman offere nog meer van zijn smaak op... en gebruike beuk- en papaver-olie!“ (73). Het klinkt wonderlijk, Professor! te hooren van een man, die werkt voor „het goede Nederlandsche volk“, dat dat volk zich met behen-, pinda-, sesam-, beuk- en papaver-olie zal moeten voeden! Zou een zoodanig voorstel, gesproken uit het brein van een der bewoners van Meerenberg, niet te regt den lachlust der Nederlandsche Natie opwekken, en zullen nu al weder, nu Prof. MULDER dat voorstel doet, de woorden niet klinken door het vaderland: „Hoe kan de wetenschap zoo rekbaar en een Prof. zoo hartstogtelijk zijn?“

Trekken wij toch alles eens kort te zamen, Professor! wat wilt gij dan, dat de Nederlandsche Natie etc?

Gerookte bokkingen, stokvisch en pekelharing, zee-monsters en sidderalen, melk en beuk- en papaverolie!

Teregt is op UHGel. hier van toepassing de navolgende waarheid: „Niet al wat van wetenschappelijke mannen uitgaat is wetenschap.... Wanneer dus één „scheikundige proefondervindelijk aantoon, dat bijv. de „zemelen zoo veel percent proteïne-verbindingen bevatten, dan is dat eene aanwinst voor de wetenschap; „maar wanneer nu dezelfde of een ander geleerde daaruit afleidt, dat de zemelen meer voedende kracht bezitten dan eenige andere stof, die minder proteïne bevat, dan is dit nog geene wetenschappelijke waarheid, „maar slechts een wetenschappelijk vraagpunt, hetwelk de ondervinding, en de ondervinding alleen, bevoegd is te beantwoorden.... Men moet zich dus wel wachten van door de wetenschap gestaafe feiten te verwarren met door de wetenschap uitgedachte vragen, welke nog aan de natuur gedaan moeten worden, zoo lang men geen middel gevonden of aangewend heeft om die vragen zoo in te kleeden, dat de natuur gedwongen wordt er op te antwoorden; en zoo lang men het categorische antwoord der natuur niet ontvangen heeft, zoo lang heeft men slechts vragen, geene waarheden. Maar zoolang moet men zich ook wel wachten de mogelijkheid voor de waarheid aan te zien, vooral dan, wanneer het gehoopte, maar nog niet verkregen antwoord, in strijd is met de praktijk van het geheele menschelijke geslacht. In verre weg de meeste dingen is de praktijk de wetenschap ver vooruit geweest en is zij het nog. De wetenschap heeft veel meermalen de verdienste gehad de praktijk te verklaren, dan haar te verbeteren. Zal men het spoor van eene duizendjarige en nog eens duizendjarige praktijk van het-gansche menschedom verlaten, dan moeten tegen die praktijk zulke onwetenschappelijke feiten (niet redeneringen) overstaan, dat alle wijsheid wegvallt. Maar zulke gevallen, zoo zij er zijn, zijn uitzonderingen op de algemeene wetenschap.“

(71) Ibid. bl. 76.

(72) Ibid. bl. 76.

(73) Ibid. bl. 76.

„hoogst zeldzaam. Het is met de wetenschap gele-
 „gen gelijk met alle kostbare zaken. Naarmate
 „zijn kostbaarder zijn, heeft men nauwkeuriger toe te
 „zien, of zij wel datgene zijn, waarvoor wij ze houden.
 „Men geeft zijn goede geld niet voor een diamant, dan na
 „zich verzekerd te hebben, dat het waarlijk een diamant
 „is. Evenmin behoort men datgene, wat zich sedert eeuwen
 „als goed en bruikbaar betoond heeft tegen eene wetenschap-
 „pelijke waarheid te vervullen, zoolang er nog eenige twijfel
 „overblijft, of het aangeboden wel eene wetenschappe-
 „lijke waarheid is, dat is: eene door beslissende proeven
 „bewezen waarheid. Doet men het evenwel en vindt men
 „zich later teleurgesteld, men beschuldige niet de weten-
 „schap, maar men beschuldige zich zelve, dat men voor
 „wetenschap heeft aangezien, hetgeen slechts als eene door
 „wetenschappelijke mannen opgeworpen vraag kan gelden.“
 (74) Zie, professor, dat is, meen ik, de waardige en
 bescheiden taal, die der wetenschap betaamt te voeren;
 geene omwenteling in het sinds duizend jaren bestaande
 ten behoeve van eene theorie, waarvan de degelijkheid
 in geenen deele is bewezen. Het Nederlandsche Volk
 zal UHGel. altijd dankbaar zijn, indien het door UHGel.
 beter en goedkooper — al is het ook zonder vleesch — kan
 gevoed worden; maar dan moet dat Volk vooraf over-
 tuigd worden, dat uwe bizarre theoriën de ware zijn,
 theoriën die niet in strijd zijn met de praktijk. Wen
 u zelve, professor! uwe vrouw, uwe kinderen en leer-
 lingen, gedurende eenige jaren, aan onthouding van
 vleesch; eet alleen stokvisch, bokking en pekelharing,
 wassers, zout en aligator, dat is, melk en beuk- en
 papaver-olie, en wanneer gij allen dan dik en vet
 zult worden — dan zal een juichtoon opgaan in Neder-
 land, dan zal men u, met meer regts dan aan VAN HALL
 in 1844, den titel schenken van „redder des Vaderlands“
 en in één oogwenk tijds zal voor u een onvergankelijk
 standbeeld verrijzen, onder de benijdenswaardige voor-
 waarde, dat de ridder GEORGES het even „mooi“ zal
 moeten beitelten als dat van Koning WILLEM II!

De stad Utrecht, professor! heeft in den laatsten tijd
 eene groote rol gespeeld op het gebied der politiek.
 Dat zij door u bestemd worde, eene niet minder groote
 rol te spelen op dat der „volksvoeding“. Uw invloed
 zal daár wel zeer groot zijn: welnu, professor! ik smeek
 u, in het belang van „het gansche Nederlandsche Volk“
 dat gij lief hebt, waarvoor gij werkt en zwoegt, praat
 nu niet meer, maar handel en zie te bewerken, dat
 uwe plannen, als op eene model-academie, te Utrecht
 worden verwezenlijkt. Rigt er, vooreerst, met de redactie
 van de *Nederlander* een „stokvisch-maatschappij“ op;
 vaardig circulaire uit aan „de mijn der eiwitachtige
 stoffen“, toegelicht van chemische en Dortsch-regtzin-
 nige analyses, opdat de mijn gedwongen worde aan de
 „arme visschers“ op te leveren; sluit er een compa-
 nieschap (VAN LENNEP heeft wel, in de verguizing der
 vaderlandsche historie, een compagnon kunnen vinden),
 om aan het strand der Indische zeeën, die van visschen
 wemelen, zouterijen, droogerijen en rookerijen op te
 rigten; zend kleine pinkjes uit: „die eenvoudige toe-
 stellen“ om in den archipel haaien en walvissen te
 vangen; tracht te bewerken, dat de Utrechtse
 besturen uitdeelingen doen, niet van brood, maar van
 aardappelen, maar van gerookte beuk- en papaverolie!
 Dan, professor! zal de wetenschap maken jegens het
 Vaderland, dat de wetenschap toepassen niet te schamen
 hebben, dan sing: dat de wetenschap Nederland tot on-
 verwoest en verwoest het vaarwel kunnen toe-
 zenden, dat een enkel punt te bespreken
 zal, dat een zeer kort doen.

„De brochure is gewijd aan een „onderwerp,
 „dat ernst wordt gevorderd“ (75): het is de meest-
 „noodzakelijkheid namelijk van den mensch

(74) Dr. J. T. MUNNICH, Mededeeling omtrent de thans en
 hare waarde.

(75) De voeding van Nederlanders, bl. 68.

(65) De voeding van Nederlanders, bl. 32.

(66) Ibid. bl. 34.

(67) Ibid. bl. 33.

(68) Ibid. bl. 35.

(69) Ibid. bl. 36.

(70) Ibid. bl. 50.

om zijne excreta te bewaren", die te verkoopen en goeddoende over het land te voeren als kostbare meststof ter verbetering en ontwikkeling van onzen bodem. Ik moet al dadelijk opmerken, dat ik het verband niet begrijp, dat er bestaat tusschen de noodzakelijkheid van *dierlijk voedsel* voor het volk van Nederland en het voeren van onzen mest over onze landerijen. Zoolang toch U.H.G. niet hebt bewezen (en dat betoog ben ik, zonder eenige verbazing, eerdags van U.H.Gel. wachtende), dat visch geplant en gezaaid kan worden, zie ik niet in, dat het bewaren van onzen mest het meerder verbruik van visch kan doen bevorderen. Het komt mij dus voor, dat ook deze mest-quaestie buiten de orde is van uwe brochure. Maar de zaak zelve, Professor, is zeer aanbevelenswaardig. Ieder mensch bezit aan mestwaarde, volgens uwe berekening 6 à 10 gulden 'sjaars; die mest wordt thans weggeworpen, en daarom roept U.H.Gel. klagende uit: "Eene natie, die haren mest laat verloren gaan; is het te verwonderen, dat zij klaagt over *honger?*" (76) Ik verbaas mij, Professor! dat U.H.Gel. wel wil erkennen, dat onze natie *over hongers* klaagt, en daarom haast ik mij, dat blijk van waarheidsliefde, onmiddellijk voor de historie der April-beweging en van den val van het voorstel der negen mannen, te constateren. Volgens uwe meening zouden die negen voorstellers "een goed werk gedaan hebben" indien zij hadden uitgeroepen (en ik merk hier op, dat geen stadsomroeper ter wereld ooit zooveel heeft uitgeroepen als U.H.Gel. verlangt, dat de voorstellers hadden moeten doen): "Nederlanders! *het is uw eigen schuld, dat gij geen eten genoeg hebt*; want uwen mest laat gij verloren gaan en gebruikt hem om uw drinkwater te bederven. Brengt uwen mest over uwe landerijen en alles zal goedkooper worden; de arme man zal ook van den rijkere oogst iets kunnen krijgen." (77) Na dezen eisch aan de negen voorstellers gedaan, zal U.H.Gel. het niet onbescheiden vinden wanneer ik vrage: "Wat doet Professor met zijn mest, en met de mest van zijne vrouw, van zijne kinderen en dienshoden? Hoe vele malen *f 5* heeft Professor jaarlijks dubbel productief gemaakt: voor zich zelve en voor den Nederlandschen bodem, waarop de Natie *over hongers* klaagt?" En wanneer U.H.Gel. dan uitroept: "Nog eenmaal, verzamel dan uwen mest; treedt in overleg met de plaatselijke besturen, om voor haar al het vuil op te zamelen, en breng alles over uw land. ... Zes gulden 'sjaars hebt gij al dadelijk per persoon in uw gezin beschikbaar, om het niet ruimer te nemen, indien gij uwen mest bewaart en verkoopt." En zijt gij niet u zessen, dan hebt gij *f 36*, om aan de armen uit te reiken, zonder dat gij u in iets verarmt!" (78) dan bid ik u, Professor! alweder het *praten* te laten, en liever te *handelen*; want het is juist Utrecht, waar nog de mest wordt weggeworpen, waar de mest niet verzameld en over het land gebragt wordt. Dat de April-beweging dan toch die praktische uitkomst hebbe, dat onder *uw* voorzitterschap, Utrecht de hoofdzetel worde eener nieuwe "Nederlandsche mest-verzamel Maatschappij." Wat berekeningen kunnen uit die mest-quaestie niet getrokken, wat voordeelen daaruit voor het heil des vaderlands niet geput worden! VAN DER TUUK zal met een plan voor den dag komen, waarbij de rentebetaling der nationale schuld zal gewaarborgd worden door de opbrengst van de mest der Nederlandsche Natie. Als de Min. van Oorlog den mest zijner soldaten opspaat, hij zal, zonder nadeel van de schatkist, en zonder dat er buitengewone omstandigheden behoeven voorgewend te worden, zoo veel soldaten meer kunnen nemen als de kosten voor elken soldaat decimaal zullen opgaan in een gegeven getal malen zes gulden vaderlandsche mest. Eindeloze bevorderingen, eindeloze verhoogingen zullen dan kunnen plaats hebben; de gezanten zullen koetsen met zes paarden kunnen present doen; de "arme ministers" zullen veel meer traktement kunnen genieten; want men geve hun slechts een aandeeltje in den *mest*, en zij zijn geholpen, zonder dat het de natie wat kost! Professor, Nederland weet niet wat schat het in uw persoon bezit; en BERZELIUS — die zoo iets moet gezegd hebben — zal destijds gewis inzage gehad hebben van uwe mest-berekeningen.

Thans eindig ik, Professor! en vlei mij dat uwe eigene woorden zullen bewezen worden, waarheid te bevatten: "Het komt er in Nederland slechts op aan om de dingen, *die waar zijn*, uit te spreken uit waarheidssin, *zonder belang van lagen aard*" (79). Heeft U.H.Gel. zoodanige dingen "uitgesproken", welnu, gelief dan ook de handen aan het werk te slaan, opdat Nederland daarvan kunne overtuigd worden. Gelief te bewijzen, dat uwe voorstellen niet waren van dezulken "die niet baten, maar schaden", en dat *uwe* wetenschap evenmin *rekbaar* is, als gij zelf *hartstogtelijk* zijt. Wat mij zelve betreft: ik hoop U.H.Gel. spoedig bij eene nieuwe brochure van uwe hand te ontmoeten,

terwijl ik, inmiddels met de betuiging van mijne achting en eerbied voor uwe uitstekende talenten, de eer heb te zijn en de hoop voed altijd te blijven!

EEN EENVOUDIG BURGERSMAN.

Het voorloopig verslag over het wetsontwerp op het Armbestuur.

III.

Het is hoogst opmerkelijk, dat er over de strekking van eene armenwet zoo weinig verschil bestaat; maar juist de gevoelens het meest uiteenloopen over de keuze der middelen, om het doel te bereiken. Men wil de overhelling tot het stelsel van wettelijke liefdadigheid keeren, de gemeentelijke subsidiën trapsgewijze verminderen en de armenzorg geheel tot de kerkelijke liefdadigheid terugbrengen. Men wil dat "met beleid en voorzigtigheid." Wij vreezen, dat juist door de verscheidenheid der geneesmiddelen de kwaal zal verergeren, zoolang men het niet eens is omtrent de oorzaken van den tegenwoordigen toestand der armenzorg.

Wij willen aannemen, dat het stelsel der wettelijke liefdadigheid nu reeds maar al te zeer bestaat; maar dan vragen wij: waar aan zulks is te wijten? Wij houden ons ten volle overtuigd, dat de gebreken, welke de kerkelijke armenzorg aankleven, zoowel als de verdeeldheden, welke in de Hervormde Kerk sedert eenige jaren heerschen, daarvan de oorzaken zijn. De kerkelijke liefdadigheid is bij de Roomsche Katholijken, evenmin als bij de kleinere protestantsche kerkgenootschappen verflaauwd; want zeldzaam wordt de ondersteuning van het Rijk gevraagd tot onderhoud van de leeraars en kerkgebouwen, terwijl de talrijke afgescheidene gemeenten, zonder bezwaar van eenige openbare kas, voor hunne kerken, leeraars en armen zorgen. Alleen bij het R. K. kerkgenootschap werd voor de ondersteuning der armen meerder subsidie van de gemeentekassen vereischt; een noodwendig gevolg van het dragen eener last, die de Hervormden op de schouders van den Staat hebben gelegd. Maar een krachtiger bewijs, ontleenen wij juist aan de kerkelijke verordeningen zelve; omdat daarin de bewustheid der vereischen van hetgeen tot eene doelmatige regeling der kerkelijke armenzorg behoort, duidelijk moest blijken, en uit den feitelijken toestand der Diakonien zelve. Toegegeven al eens, dat de armenwet, volgens het voorschrift der Grondwet, de kerkelijke instellingen van weldadigheid niet mag beheerschen, dan hebben wij volkomen regt, om als leden der kerkelijke gemeenschap te eischen, dat in de kerkelijke vormen het wezen eener doelmatige armenzorg worde gevonden.

Het nieuwe Synodaalreglement op de diakonie administratie bij de Nederlandsche Hervormde Kerk, in plaats van de vrije zelfstandige werking der diakonien te verzekeren, houdt in de artikelen 29 en 30 de betrekking levendig, welke tusschen de kerkelijke en burgerlijke armenzorg bestaat. Het *leunen* op den Staat en de behoefte aan *ondersteuning* uit openbare kassen, is onmiskenbaar uit de regels, waarbij de vereeniging met burgerlijke instellingen en de inachtneming van plaatselijke gebruiken worden toegelaten door het Hoogste Kerkbestuur, dat slechts de lichtzijde van het tafereel te aanschouwen geeft, wanneer het doel der diaconie, als uitvloeisel en werkzaamheid der Christelijke weldadigheid, op den voorgrond wordt geplaatst; maar op den achtergrond houdt, hoezeer die Christelijke weldadigheid op de eene plaats wordt vervangen door eene belastingheffing en elders door de handreiking en ondersteuning der behoeftigen, van de Hervormde Gemeente voor een groot deel aan het burgerlijk gezag over te laten.

De kerkelijke armenzorg is reeds bij het Synodaal reglement zoodanig beperkt, dat er plaats overblijft voor eene staatsarmenzorg. Art 17 bepaalt, dat die zorg zich uitstrekt tot behoeftige lidmaten, die *woonachtig* zijn onder het ressort der kerkelijke gemeente en *voor zooverre* de middelen toelaten; en volgens art. 19, zullen *bij voorkeur* worden ondersteund, die door godsdienstigheid, matigheid, zedigheid en orde zich gunstig aanbevelen, echtgenoot, vader of moeder hebben verloren, en door talrijkheid van huisgezin, door lichaamsgebreken of ziekelijkheid, of door anderen zwaren rampspoed, bijzonder medelijdenswaardig zijn, terwijl slechts *bij uitzondering*, ingevolge art. 18, ook ondersteuning kunnen erlangen, die nog geen belijdenis hebben afgelegd. Volgens de bestaande kerkelijke verordeningen is dus de armlastigheid uiterst beperkt; die beperking kan nog worden ingekrompen door de willekeur der diakonen, aan wie alles, wat de armenzorg betreft, onvoorwaardelijk is toevertrouwd.

De waarborgen voor een ordelijk en nauwgezet beheer worden evenmin in de kerkelijke verordeningen aangetroffen. Van welken aard en uitgestrektheid is de invloed der gemeenteleden op de aanstelling en het beheer der diakonen? Het Synodaal Reglement laat bij

art. 2 die regeling geheel over aan *algemeene* en *houderlijke provinciale reglementen* op de zamenstelling en werkzaamheden der Kerkenraden en stelt bij art. de Diakonen als kerkelijke personen, ook wat hun administratie betreft, onder het toezigt van het klassikaal bestuur; alleen zal aan de leden der gemeene gelegenheid worden gegeven, om van de jaarlijksche rekening visie te nemen.

En als we nu het oog vestigen op den feitelijke toestand der diakonien, dan bemerken wij, dat reeds één vijfde deel van het totaal der uitgaven van de diakonien van het Nederlandsch Hervormd Kerkgenootschap door subsidiën uit burgerlijke kassen moet worden bestreden, behalve het beloop van den onderstand die nog door burgerlijke armbesturen wordt verstrekt.

Ziet, nu kan van de zijde der Hervormde Kerk worden beweerd, dat het beginsel, om de kerkelijke instellingen van weldadigheid onder de heerschappij der armenwet te brengen, ongrondwettig, gevaarlijk, verderfelijk mag worden genoemd; nu moge men lessen van de staathuishoudkundige wetenschappen van het staatsrecht en van het kerkelijk regt hulp roepen, om een beginsel te bestrijden, uit een feitelijken toestand is geboren, nu moge men de ervaring van andere landen wijzen, waar het beginsel der godsdienstige liefdadigheid zuiver wordt toegepast, of waar de staatsarmenzorg de vrijwillige liefdadigheid doodt en onvermijdelijk tot eene armenlastiging leidt: in Nederland evenwel wordt bij de Hervormde Kerk, blijkens hare reglementen van instelling en bestuur, een beginsel gehuldigd van staatsarmenzorg. Wat in de vroeger ontworpen armenwet met dat beginsel *schijnt* overeen te komen, is slechts een krachtig drijvend middel tot eene tegenovergestelde rigting en tot het terugbrengen van geheel de armenzorg tot de kerkelijke liefdadigheid.

Terecht werd dan ook in art. 20 van het tegenwoordig wetsontwerp het hoofdbeginsel van de Wet geformuleerd. En het geheele verschil komt dus daarop neer of de Regering de geheele armenzorg kan en wil overlaten aan het *goedvinden* of de onzekere behartiging of de willekeur der kerkelijke en bijzondere instellingen van weldadigheid en daarin een voldoende waarborg kan vinden, dat de armoede *niet* strekt tot bedreiging van de openbare rust, orde, veiligheid en volkswelvaart. Men schrijft in de wet, dat niemand regt heeft van onderstand, — de behoeftige zal om voorziening zijner nood vragen. Men doe in de wet met duidelijke letters het beginsel te voorschijn treden, dat het gezindheid voor hare eigene armenzorg en de armen geen onderstand verleent; — zal men nalaten, wat menscheeljkheid gebiedt, omdat de kerk ontrouw aan hare oorspronkelijke bestemming en verplichting. Men verbreide aan het burgerlijk gezag, om regtstreeks of zijdelings met het verleenen van onderstand, van welken aard ook, in te grijpen zoo men slechts daarbij aan de Regering de bevoegdheid niet ontnemt tot het houden van een werktoezigt, verschillend van een lijdelijk aanschouwen der kerkelijke instellingen van weldadigheid op behoorlijke en doelmatige wijze de armenzorg te verlenen. — zoo men slechts die bevoegdheid en dat zigt bij de wet regelt, opdat er een onbedriegelijk maatstaf zij, hoever de magt des konings ga, of waken, dat de kerkgenootschappen zich houden bij de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den Staat.

Of acht men, dat de politiezorg van de overheid zich uitsluitend moet bepalen tot wering der bedelarij? Men verliest dan uit het oog de gewichtige lessen, die de praktijk der armenzorg geeft. Niet altijd zal aan de eerste noodwendigheden des levens ten genoege worden voorzien, dat men zich, in den geest der strafbedelarij overgeeft; gelijk niet altijd de bedelarij onvermijdelijk gevolg is van werkelijke behoefte niet art. 8 der Wet van 8 November 1818 staat, men zou in ons land talrijke voorbeelden aantreffen dat, hangende het verschil over micilie van onderstand en de mate der armlastigheid vóór dat zulks was uitgemaakt, menig arme warelijk zoo niet het gemeentebestuur de regtvaardige menscheeljkheid had betracht. De menigvuldige singen over de uitvoerigen toepassing der Wet volge van bestaande verschillen tusschen de armbesturen, getuigen van de zucht, om zoo mogelijk te onttrekken aan elke armlastigheid ongelijkheid der gedeelingen veroorzaakt door de moeilijkheid. De invloed der leeraars op de instellingen ten platten lande staat in den regel ten volslagen onverantwoordelijkheid der diakonen steden op dit punt.

Zoo lang de armenverzorging van wege der kerk niet *buiten eenig toezigt* van den Staat mag gelaten, omdat in de godsdienstige liefdadigheid gelmaat en verstandig overleg ontbreekt, Staat bij de armenwet in staat worden gezet, in het goede spoor te brengen en te houden.

ten eenenmale op dwaling berusten. — Bij herhaling be-
wezen de schrijvers van de *Débats*, dat deze dépêche
een staatsstuk is van het grootste gewigt; — dat het
godsdienstige Oostersche vraagstuk, 't welk in een zoo
onmiddellijk verband staat met het staatkundig vraagstuk,
daarin op de meest naauwkeurige wijze is omschreven en
die dépêche tevens den maatstaf aan den hand geeft eener
mogelijke oplossing van dat vraagstuk: de eenige oplossing,
welke door Engeland wordt gewenscht, namelijk: De
verbroedering der Christenen en Muzelmannen in Turkije,
onder een en dezelfde wet en onder bescherming van een
onpartijdig bewind! Mogt het geval zich voordoen, dat
de eerste firman des Sultans, betreffende de gelijkheid van
al zijne onderdanen voor de wet, door geen anderen
firman werd gevolgd, dan zoude, zoo als de schrijvers
van de *Débats* opmerken, de Westelijke mogendheden
inderdaad weinig reden hebben om zich te verheugen
over den bijstand, welken zij zoo edelmoedig aan Turkije
verleenen.

Ten slotte wordt in het genoemde dagblad in het breede
uiteen gezet, dat de opstand aan de grenzen van Grie-
kenland hoofdzakelijk moet worden toegeschreven aan de
gebrekkige staatsregeling van Turkije, tengevolge waarvan
in gewesten, waar de bezetting van regelmatige troepen
ontbreekt, de christelijke bevolking, niet genoegzaam door
de wet en de overheden beschermd, genoodzaakt is: zich
zelve te beschermen en tot maatregelen van zelfverdediging
over te gaan.

Binnenland.

's Gravenhage, 18 April.

Z. M. heeft benoemd en aangesteld tot mede-commissaris van
het Grootboek der Nationale Schuld, de heer Jhr. S. Dedel.

Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen
en accijnsen te Wijhe, de heer J. G. Coenen, thans ontvanger
te Gent.

Z. M. heeft benoemd tot plaatsvervangend kantonregter te
Vlissingen Mr. T. A. Lambrechtsen, burgem. der gem. Rittum.

Z. M. heeft aan P. Tinbergen, gewezen gerechtsdienaar te
Rotterdam, een pensioen verleend van f 266.

Z. M. heeft benoemd tot landmeters van de 1ste kl. bij het
kadaster, de heeren F. A. A. van Steensel van der Aa, land-
meter van de 2de kl. te Heerenveen en L. A. C. J. van Aken,
landmeter van de 2de kl. te 's Gravenhage.

Z. M. heeft benoemd tot ontvangers der dir. belastingen en
acc.: te Varsseveld, de heer D. de Liefde, ontv. te Raurlo;
te Raurlo, de heer F. C. M. Groshans, ontv. te Spaarndam;
en te Spaarndam, de heer H. C. van Doorn, te 's Hertogen-
bosch.

* In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden,
heeft de heer Mr. D. Polak Daniëls, na het afleggen der
vereischte eeden, als lid van den Raad zitting genomen.

Is ingekomen eene voordragt van den Raad van bestuur
der Teeken-Akademie, ter aanvulling der openstaande be-
trekking van 3en onderwijzer, op welke voordragt zijn
geplaatst de heeren Stortenbeker en Liernur. In de vol-
gende vergadering zal de benoeming aan de orde worden
gesteld.

Voorts zijn ingekomen requesten, a. van den heer
Maas, houder van eene der had-inrigtingen te Schevenin-
gen, en b. van ingezetenen aldaar, opkomende tegen het
onlangs genomen besluit tot den aanbouw van twee
vleugels aan het Stedelijk Badhuis, en verzoekende dat
op dat besluit alsnog worde teruggekomen. De reques-
tranten bestrijden hoofdzakelijk de meening, in den loop
der destijds gevoerde beraadslaging omtrent genoemd be-
sluit ontwikkeld, alsof er op Scheveningen geene genoeg-
zame gelegenheid zou zijn buiten het Stedelijk Badhuis,
om badgasten en vreemdelingen te logeren. Deze requesten
zullen ter lezing worden gelegd.

De Voorzitter heeft medegedeeld, dat burgem. en weth.
ontvangen hebben het programma van de in dit jaar te
Scheveningen te houden wedrennen. Deze zullen op Za-
aterdag 17 Junij a. s. plaats hebben. Hij gaf daarbij te
kennen, dat het hoofdbestuur der maatschappij tot ver-
betering van het paardenras dien dag het geschiktst ge-
oordeeld heeft, om vreemdelingen herwaarts te lokken en
aan de zaak meer luister bij te zetten. Op dien dag heeft
toch de verjaardag van H. M. de koningin plaats, op welken
dag tevens, op 's konings verlangen, zal worden gevierd
die van Z. M. Uithoofde der plegtigheden, aan die ver-
jaardagen verbonnen, zijn de wedrennen bepaald ten half
2 ure 's namiddags. Een en ander is voor kennisgeving
aangenomen.

* Gister hebben de weezen van de Nederduitsche Her-
vormde gemeente, na de godsdienstoefening, de gewone
jaarlijksche wandeling door de residentie, bepaaldelijk
langs de koninklijke paleizen gedaan. Dit jaar zullen 20
meisjes en 14 jongens, die den gevorderden leeftijd heb-
ben bereikt, dat gesicht verlaten.

* Onder de in den laatsten tijd hier en daar gestolen
voorwerpen, in het *Politie blad* vermeld, komt voor (als
tusschen Oct. 1853 en 7 April jl. te Rotterdam plaats ge-
had), 1 couponblad van een certificaat Nederl. Werkel.
schuld, groot f 100, rentende 4 ten honderd, administra-
tie-kantoor S. en D. Saportas, van Maersseveen en la
Jollé, Buis en Kerkhoven, d.d. 10 Sept. 1846. n°. 8293,
waarvan 4 coupons, één betaalbaar op 1 April 1854, en
de talon. De officier van Justitie te Rotterdam verzoekt
opsporing, aanhouding en berigt.

* Op 24 Maart jl. is te Nijkerk per post verzonden,
aan het adres van C. Faassen, te Wamel, een bankbiljet
a f 100, n°. 192. Dit stuk is even-
min als de brief tegegenkomen. De commissaris van
politie te Nijkerk verzoekt bij ontdekking daarvan berigt.

* Sedert Zondag, 2 April jl., wordt te Lobith vermist
de persoon van Hendrik Timassen van Elten. Er bestaat
vermoeden dat hij in de rivier den Rijn in de nabijheid
van Lobith zijn dood zal hebben gevonden. Volgens de
aangifte door zijne bloedverwanten, was hij gekleed met
halve laarzen en sokken, wollen gestreepte groenachtige
broek, blaauw lakensche jas, zwart zijden halsdoek,
zilveren horologie zonder glas, en was zijn signalement:
zwart gekruld haar en dito ringhaard, middelmatige grootte,
sterk van gestel, heeft alle tanden, brandvlak op den
linkerwang onder den baard. De burgemeester van Herwen
en Aerdt verzoekt in het *Politieblad* de heeren burge-
meesters aan de rivieren den Rijn, de Waal en den IJssel
bekefdelijk, om spoedige mededeeling wanneer zoodanig
lijk mogt worden gevonden.

Morgen, den 19 dezer, zal van de werf van den heer
H. de Hoog, te Delfshaven, van stapel loopen het nieuwe
barkschip *Henriette Maria*, bestemd voor de groote vaart,
groot 330 lasten ongeveer, te voeren door kapt. Bakker
en voor rekening van de heeren Vaesen en Steinhaus.

De tiende algemeene vergadering van het Nederlandsch
Onderwijzers-genootschap zal gehouden worden te Tiel,
op den 11 en 12 Aug. a. s., onder voorzitterschap van
prof. Hofstede de Groot. De vergadering zal geopend worden
met eene rede van de heer D. W. Bosch Dz., hoofdonder-
wijzer te Amsterdam en zal wijders onderscheidene be-
langrijke onderwerpen behandelen.

In de Russische zeehavens aan de Oost- en Wille Zeëen
liggen voor schatten aan granen en andere producten voor
Nederlandsche rekening gekocht en door Nederlanders reeds
betaald. Ter afhaling dier waren zijn reeds verschillende
schepen gecharterd en worden anderen ter chartering ge-
zocht. Het is intusschen te vreezen, dat inmiddels die
havens worden geblokkeerd en dien ten gevolge het Ne-
derlandsch eigendom daarin opgesloten. Ter voorkoming
van die ramp, hebben verschillende kooplieden te Amster-
dam, Rotterdam, Delft en Schiedam zich tot Z. E. den
minister van buitenlandsche zaken vervoegd, met eerbiedig
verzoek, dat het Z. Exc. moge behagen: 1°. mededeeling
aan de Fransche en Engelsche regeringen te doen van het
in de Russische havens liggende nederlandsche eigendom
en van de namen der schepen, die tot afhaling daarvan reeds
zijn gecharterd, terwijl van de overige, die daartoe nog zullen
gecharterd worden, onverwijld opgaaf zal worden gedaan; 2°.
om in geval van blokkade dier havens, de bevoegdheid voor
die schepen te erlangen om vrij digt de geblokkeerde ha-
vens te mogen naderen en inloopen en met het Nederlandsch
eigendom beladen, ze weder vrijelijk te mogen verlaten.
Op dit request is zeer spoedig de volgende beschikking
gegeven:

De Minister van buitenlandsche zaken heeft de eer ter
kennis te brengen van de heeren L. C. S. te Amsterdam,
Rotterdam, Delft en Schiedam, in antwoord op hun adres,
dat de daarbij bedoelde belangen van Nederlandsche han-
delaren op Rusland, die aldaar op levering gekocht en
reeds betaalde granen of andere producten hebben liggen,
in geval van blokkade der Russische aan de Oost- en andere
Zeëen gelegene havens en kusten, dringend Zr. Mr. ge-
zanten te Londen en te Parijs zijn aanbevolen; zullende de
uitslag hunner pogingen onverwijld aan belanghebbenden
worden medegedeeld. (N. R. C.)

Van de Rederijkamer *de Goudbloem* te Antwerpen, is
ons toegezonden het programma van eenen *Prijskamp*,
waarin, overeenkomstig hetgene besloten is in de zitting
van 3 dezer, gezegd wordt:

De orde Rederijkamer *de Goudbloem*, uit de *St Lucas-
gilde*, voortgesproten, liet geen enkel feest van dit ge-
nootschap voorbijgaan, zonder hare gansche medewerking
te leenen; zoo nam zij deel in het alom bekende *Landju-
weel* van 1561, en trad elke feest bij die tot ontwikkeling
en uitbreiding der vlaamsche letteren kon strekken.

De huidige *Goudbloem* wil het voorbeeld der Rederijkers
van vroegere dagen volgen; zij ook wil bijdragen tot eene
plegt die de grootheid en den roem der Vlamingen doet
herinneren.

Getrouw aan den geest harer echt nationale instelling,
zal zij het aanstaande jubelfeest te baat nemen, om zoo
veel het in hare magt is, de vaderlandsche letteren te
bevorderen en te onderhouden.

Een prijskamp, waarin al de letterkundigen van Zuid-
en Noordnederland kunnen deel nemen, wordt op de
volgende voorwaarden geopend:

Art. 1. Een zilveren verguld eermetaal ter waarde van
100 franken, wordt uitgelooft aan den schrijver van het
beste verhaal in proza ten minste 60 bladzijden druks
beslaande.

Art. 2. De stukken, niet eigenhandig geschreven en van
eene zinspreuk of kenteeken voorzien, moeten vóór 15
Juli 1854, aan den heer F. Dodd, geheimschrijver,
Kipdorp, wijk 2, N°. 1643, kosteloos toegezonden wor-
den en vergezeld zijn van een gesloten briefje, dat dezelfde
zinspreuk of kenteeken draagt en den naam en woonplaats
des schrijvers aanduidt.

Art. 3. De rechters zullen later zoo veel mogelijk buiten
den kring der Rederijkamer gekozen worden; geen
hunner zal in den kampstrijd mogen deel nemen.

Art. 4. De uitspraak der rechters, alsook de dag der
uitreiking van het eermetaal, zal, onmiddellijk na de
beoordeeling, aan den prijswinnaar bekend gemaakt
worden.

Art. 5. Worden er geene drij verhalen ingezonden, of
beziit geen hunner genoegzame verdiensten, dan zal men
volgens uitspraak der rechters den prijs kunnen verminderen.

Art. 6 De ingezondene stukken blijven den eigendom
Rederijkamer; de briefjes den naam der schrijvers
de onbekroonde stukken bevattende, zullen op den
der prijsuitreiking opgeopend verbrand worden.

Art. 7. In geval het bekroond stuk gedrukt wordt,
de schrijver vijf-en-twintig exemplaren kosteloos ontvangt.

Vlissingen, 16 April. Gisteren vertrok van hier
O. I. Zr. Ms. fregat *Palembang*, kapt. ter zee Wouter

Assen, 16 April. De eerewacht, die ter ontvan-
gen van Z. M. den Koning georganiseerd wordt, zal aangevo-
worden door de heeren Mr. P. Oosting, als kommandant
en C. baron de Vos van Steenwijk, als ordonnans-officier
vaandrig is nog niet gekozen. Het costuum zal later wor-
vastgesteld.

Advertentiën.

PILLEN VAN HOLLOWAY, zijn een uitmuntend ge-
middel voor leverkwalen, en algemeen vervallen staat,
gezondheid. Mejufvrouw Eliza Davies, te Pontyberem
Carmarthen, was sedert jaren onderhevig aan leverzie-
welke hare gezondheid heerlijk ondermijnde, hevige ke-
sen veroorzaakte en haar zoo gevoelig voor koude ma-
dat zij zelden daarvan vrij was. Zij beproefde onderschei-
hulpmiddelen, die haar echter niet hielpen. Eindelijk
men haar de pillen van Holloway, door welke in we-
dagen haren toestand verbeterde en haar vervolgens
heel deden genezen. De heer Trebarne, drogist te Car-
then, kan de waarheid van het vooraangehaalde betu-
gen.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als vol-
Doosjes Pillen a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.85,
f 20.50. Potjes Zalf a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75,
f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen a contant te bekomen bij
C. VAN DORT, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam
bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht en bij J. STRA-
MAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede te Lond
Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement. (361)

223ste Nederlandsche Staats-Loterij.

1e LIJST. 1e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

N°. 16049 f 20,000; N°. 6893, 8284, 11790, 12
en 16601 f 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 18 April 1854.

Nederland. Pct.	Rusland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	Hope 1798/1816 5 95 1/2
Dito Certificat. 3	Dito 1828/1829 5 94 1/2
Dito Dito 4	Cert. 1831/1838 5
O. I. Leening. 4	Dito Dito 4 1/2
Amort. Syndic. 3 1/2	Dito Hope 4
Hand.-Maats. 4 1/2	Dito Stieglitz 4 71
Belgie.	Dito dito 5e Ser. 4
Certificaten. 2 1/2	Inscr. Assign. 6
D° Rothschild. 2 1/2	Certific. dito. 6 56
Frankrijk.	Polen.
Obligatiën. 3	Obligatiën. 4
Spanje.	Oostenrijk.
Nieuwe. 1	Metalliek. 5 58 1/2
Dito Sultenl. 3	Dito bet. Amst. 5 77 1/2
D° Binnenl. 3	Dito letter B. 5 77 1/2
Bew. Sp. Com. 3 1/2	Dito 1847. 2 1/2 30 1/2
Amort. Schuld.	Dito 1851/1852 2 1/2 30 1/2
Portugal.	
Londen nieuwe. 5	
Dito uitgest. 4	

Mexic., te Lond. 3 pct. 22 1/2, 7, 1; dito Ont.
7, 1; Venez. Uitg. 1 pct. 10 1/2; Peru 4 1/2 pct. 57 1/2

Onze fondsenmarkt was heden zeer geanimeerd,
meest alle fondsen na veelvuldige fluctuatien met zeer
merkbaar hooger.

FRANKFORT, Donderdag 13 April. Spanje, heden
23 1/2; dito 1 pct. 17 1/2.

LONDEN, Maandag 17 April. Consols op tijd,
dito op Mei 87 1/2; Mexico N. 3 pct. 23 1/2, 23 1/2,
pct. 60, 59; Gren. Uitg. 6 1/2; Spanje 3 pct.
pct. 17 1/2, 17 1/2; dito Certificaten 3 1/2; Russen
dito 5 pct. 90; Holl. 2 1/2 pct. 54 1/2, 54 1/2; dito
Sardinie 5 pct. 77.

De beurs was kalm. De liquidatie is bijna

PARIJS, Maandag 17 April. Fr 4 1/2 pct. op
3 pct. 63.35; Sp. Binn. 3 pct. 32 1/2; dito 4 pct.
4 1/2 pct. 85; Russen 4 1/2 pct. 78 1/2.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.